

11. Kvinder har således fortsat ret til at vælge mellem fødsel på offentlig institution og i hjemmet. Ved valg af fødested på en offentlig institution uden for amtskommunen henvises iøvrigt til bestemmelsen i lovforslagets § 39.

Bestemmelserne i stk. 2-3 bygger på de herom gældende regler, jf. bekendtgørelse nr. 597 af 16. november 1987 om adgang til ydelser efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygijne og fødsels-hjælp, og er i øvrigt på linie med det tilsvarende forslag angående sygehusbehandling, jf. lovforslagets § 36, stk. 2-3. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 9.

Bestemmelsen i stk. 4 er i dag omfattet af § 1, stk. 4, i lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp, hvorefter de i lov om sygehusvæsenet fastsatte regler om bl.a. vederlagsfri behandling og undersøgelse på sygehuse m.v. efter ministerens bestemmelse finder tilsvarende anvendelse med hensyn til forebyggende helbredsundersøgelser og fødselshjælp. I § 9 i bekendtgørelse nr. 597 af 16. november 1982 om adgang til ydelser efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp er på denne baggrund fastsat betalingsregler for kvinder, der ikke har ret til gratis fødselshjælp. Bestemmelsen sigter alene mod fastsættelse af betalingsregler for de såkaldte selvbetalere. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 42 i kapitel 8. Sygehusvæsenet.

Til § 16

Bestemmelsen svarer stort set til den nuværende lovs § 11, idet dog sundhedsministerens adgang til at fastsætte vejledende retningslinier for tilrettelæggelse af vejledningen om graviditetsforebyggende metoder er foreslået ophævet. Sådanne retningslinier vil fremover blive udarbejdet af Sundhedsstyrelsen med hjemmel i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Til kapitel 4

Forslaget bygger på følgende 3 love:

1) Lov nr. 409 af 13. juni 1973 om sundhedsplejerskeordninger som ændret ved lov nr. 224 af 12. juni 1975 (planlægningsændring) og lov nr. 254 af 6. juni 1985 (finansieringsændring).

2) Lov nr. 266 af 7. juni 1972 om skolelægeordning som ændret ved lov nr. 311 af 19. juni 1974 (ændret administration), lov nr. 178 af 7. maj 1975 (tuberkulosebekæmpelse), lov nr. 634 af 17. december 1976 (vaccination) og lov nr. 254 af 6. juni 1985 (finansieringsændring).

3) Lov nr. 408 af 13. juni 1973 om hjemmesygeplejerskeordninger som ændret ved lov nr. 224 af 12. juni 1975 (planlægningsændring), lov nr. 143 af 4.

april 1979 (ansættelse af sygehjælpere) og lov nr. 254 af 6. juni 1985 (finansieringsændring).

Kapitlet omhandler de opgaver, primærkommunerne har inden for sundheds- og sygeplejen.

I forhold til den gældende lovgivning er der foreslået forskellige ændringer, som bl.a. indebærer, at kommunerne bliver friere stillet ved afgørelsen af, hvorledes de vil varetage opgaverne. Der er i stedet lagt vægt på at beskrive de opgaver, kommunerne skal varetage i forhold til borgerne på de omhandlede områder.

Forslaget indebærer, at bemyndigelsen for Sundhedsstyrelsen til at fastsætte retningslinier for tilrettelæggelsen og udførelsen af de kommunale sundhedsordninger ophæves. Sundhedsstyrelsen kan, som led i den almindelige rådgivning af kommunerne i henhold til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, udarbejde vejledende retningslinier herom.

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse fastlægger primærkommunens opgaver inden for sundheds- og sygeplejen. Bestemmelsen fastslår, at det er en kommunal forpligtelse at yde gratis sundhedspleje til alle børn og unge indtil undervisningspligtens ophør, svarende til de i dag gældende regler for småbørns- og skolesundhedsplejen. Kommunalbestyrelsen kan fortsat beslutte også at tilbyde sundhedspleje til personer over den undervisningspligtige alder.

Kommunen er endvidere forpligtet til at yde gratis sygepleje og barselspleje.

Det nærmere indhold af den kommunale forpligtelse vedrørende sundhedspleje og sygepleje fastlægges i § 18.

§ 17, stk. 1, fastslår som hovedregel, at det er bopælskommunen, der er forpligtet til at tilbyde de omhandlede ydelser. Stk. 2 og 3 fastslår en forpligtelse for opholdskommunen.

Det overlades til kommunerne selv at afgøre, hvorledes man ønsker sundheds- og sygeplejen organiseret. Sundhedsplejen til børn og unge skal varetages af en sundhedsplejerske i samarbejde med andre personalekategorier. På det sygeplejemæssige område vil de sygeplejefaglige opgaver blive varetaget af sygeplejersker i samarbejde med andre personalekategorier.

Den gratis barselspleje er ikke en ny opgave for kommunerne, idet de allerede i dag skal give dette tilbud i henhold til reglerne om hjemmesygepleje. Bestemmelsen sikrer, at mødre, der har født i hjemmet eller ambulært på sygehus, har ret til sygeplejefaglig rådgivning og pleje til sig selv og barnet i barselsperioden. Bestemmelsen giver imidlertid kom-